

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Zborová návšteva v Michalovciach
Pamiatka zosnulých
„Husí“ inštinkt
Určené je ľuďom raz zomrieť...
Poézia
Smrť – koniec života?
Zastávky na ceste
20 rokov po
Detská rubrika

Slovo na tento mesiac

Prečo si sklúčená , moja duša, prečo sa znepokojuješ? Čakaj na Boha, ešte mu budem ďakovať, svojmu Spasiteľovi, svojmu Bohu.

Žalm 42,12

Neraz sa nám v živote stáva, že nás zaskočia situácie, v ktorých prežívame sklúčenosť, smútok a znepokojenie. Pýtame sa, čo sa to vlastne deje, čo sa skrýva za danými udalosťami či situáciami. Vôbec: prečo sa nechá naša duša takto znepokojiť? Je to opodstatnená reakcia? Nepodlieham nejakým falošným pocitom?

V prípade žalmistu to malo reálne dôvody. Chodí smutný pre utláčanie nepriateľom (v.10). Nepriatelia sa mu posmievať, keď hovorí, kde je tvoj Boh (v.4.11). Ocitol sa v opustenosti a preto túži po zásahu živého Boha (v.3) Výpoveď žalmistu v danom verši hovorí o vnútornom boji, akoby rozprával sám so sebou a sústreďuje sa na silného Boha svojho života (v.9). Jedna zložka jeho osobnosti, duša, zmieta sa v pocitoch a myšlienkach. Hľadá odpoveď na otázku, prečo musí toto prežívať, ale podstatnejšie je to, prečo to takým spôsobom musí prežívať, prečo stráca pokoj v duši. Myslím, bratia a sestry, že poznáme dôverne tieto stavy, mám aj ja s tým svoje skúsenosti.

Pre Božieho človeka viery je tu aj tá druhá, podstatná zložka osobnosti - duchovná podstata, ktorá je pod mocou a vedením Ducha Svätého. Táto skutočnosť viery nás vedie k premáhaniu našich pocitov a usmerneniu našich myšlienok podľa zjavenej pravdy Božieho slova. Smieme sa z Božej milosti sústrediť nie na naše duševne pochody, ale na Pána Ježiša Krista, ktorý dáva svoj pokoj - nie ako svet. Povedané slovami žalmistu, čakaj na svojho Pána v trpezlivosti viery. On nás neopustí, tak ako to sám prisľúbil, že zostáva s nami až do skonania sveta (Mt28,20). On vo svojom čase zasiahne, podľa svojho bohatstva v Kristovi. Áno, príde čas, keď Ho budem chváliť a ďakovať Mu za to, ako ma previedol tým, čo bolo skľučujúce pre moju dušu. To vyznáva viera, na pravde stojí, napriek tomu, čo hovoria city a rozum. Pretože tým víťazstvom, ktoré premáha tento svet odporu a rebélie voči Bohu, je viera v Ježiša Krista (1Jn 5,4-5). Nech nám Pán dáva túto milosť, aby sme boli takými svedkami viery, ako boli naši otcovia viery v dejinách Božieho ľudu.

Váš brat kazateľ

Zborová návšteva v Michalovciach

Tretiu nedeľu v októbri sme boli na zborovej návšteve v Michalovciach. Zhromaždenie sa konalo ráno aj po obede s témou vďakyvzdania za úrodu. Naša košická modlitebňa sa otvárala v tom istom roku ako michalovská, takže sme si nemohli pri stavbe veľmi pomáhať, ale mysleli sme na seba navzájom na modlitbách. Michalovská modlitebňa je veľmi pekná. Zvonku nie je ničím zvláštna, ale vo vnútri pôsobí teplým a útulným dojmom. Určite to robí dostatok svetla a veľa svetlého dreva v sále. Nás návštevníkov nebolo až toľko, ale hostitelia sa z nás úprimne tešili.

Chvály na začiatok bohoslužby mala na starosť michalovská mládežnícka skupina. Potom sme mali malé divadelné predstavenie a zaznelo slovíčko k deťom, aby robili všetko poctivo ako pre Pána Ježiša. Ale to platí aj pre nás dospelých v celom živote, ktorý máme žiť pre nášho Pána. Nie je dôležité, ako vyzeráme pred ľuďmi okolo nás, ale ako vyzeráme pred Pánom Bohom. Naučili sme sa s deťmi aj novú pesničku. Hlavnú kázeň mal brat kazateľ Halža. O ďalšiu službu piesňami pred obedom aj po ňom sa postaral košický spevokol. Počas zhromaždenia mali deti svoj vlastný program.

Na obed sme mali v CB netradičný hamburger, ale nechýbali ani vychýrené koláčiky. Cez prestávku sme mali veľmi milé spoločenstvo v rozhovoroch. Po obede sa program zamerával na svedectvá, ktoré mali I. Žežula, V. Piovarčiová a M. Petrejčík. Svedectvá pre nás boli chvíľou na zamyslenie aj povzbudenie, že v dobrom

aj zlom sme v Božej náručí a musíme sa viacej spoliehať na Hospodina.

Prežili sme opäť nedeľu plnú vďačnosti za všetky dary, ktoré dostávame od Pána. Je dobré pripomenúť si, že máme byť za čo vďační a radostní a túto radosť a nádej dávať ďalej ostatným.

H. Žežulová

Pamiatka zosnulých

V októbri umrela v Sabinove naša mama. Na rodičovskom hrobe pribudlo ďalšie meno hodné úcty. Pri pohrebnom obrade nás veľmi posilnila spoluúčasť nášho brata kazateľa s manželkou. Ich príhovory a svedectvá boli veľmi požehnané.

Stojíme na ramenách mŕtvych – povedal ktorýsi básnik. Sme pokračovaním ich životov a nositeľmi ich duchovného odkazu. Vo vzťahu k majestátu smrti si uvedomujeme, že spolu s fyzickým telom pochovávame aj všetky ľudské nedokonalosti, omyly a pochybnosti. Vo väčšine prípadov si v srdci uchovávame len to dobré, čo je hodné nasledovania – láskavosť, obetavosť, schopnosť odpúšťať. Slzy odplavia každý žiaľ a zostávame sami vo vedomí vlastnej konečnosti. Bázeň pred veľkým tajomstvom skrytým za oponou smrti nás rozdeľuje – je to koniec alebo vyslobodenie duše z tela, ktoré sa vymyká ľudskej predstavivosti. Pre kresťanov je Kristovo: Kto verí vo mňa, bude mať život večný základným kameňom viery. S predstavou večnosti mimo priestoru a času máme však aj problémy. Veríme v trojjediného Boha a jeho syna Ježiša Krista, ktorý jediný zo všetkých živých premohol smrť. Ako potomkovia našich rodičov zároveň dúfame, že naši nebohí blízki, ktorých uchovávame vo svojich srdciach, majú podiel na pokračovaní všetkého dobrého aj vo večnosti.

Pri návšteve hrobov našich blízkych pri uctení pamiatky zosnulých sa nemodlíme za ich omilostenie, lebo veríme, že Božia spravodlivosť je nad všetky ľudské súdy. Sme však povinní si uvedomiť, že ako pozostalí máme pokračovať v dobrom diele ich obetavej lásky. Veď náš Pán je láska a my sme boli stvorení na obraz milujúcich Božích detí.

Milan Motýl

„Husí“ inštinkt

Ak v jeseni uvidíte letieť na juh divé husi v tvare písmena „V“, spomeňte si, čo zistili vedci- husi tak letia preto, lebo každé mávnutie krídiel vytvára podtlak pre nasledujúcu hus. Keď letia v tvare písmena „V“, celý krdel' vynaloží na let len 71 % energie, ktorú by potreboval, keby každá hus letela osobitne.

Ludia, ktorých cesta vedie tým istým smerom a majú pocit spolupatričnosti, sa dostanú na miesto, kam sa chcú dostať, rýchlejšie a ľahšie, ak budú putovať jeden za druhým.

Ak nejaká hus vypadne z tohto tvaru, ihneď pocíti námahu a odpor vzduchu, rýchlo sa vracia naspäť na svoje pôvodné miesto, aby využila výhodu podtlaku, ktorý vytvára predchádzajúca hus.

Keby sme mali taký inštinkt ako husi, zotrvali by sme v jednej spoločnosti s ľuďmi, ktorí smerujú tam, kam máme namierené aj my.

Keď sa prvá hus v rade unaví, presunie sa dozadu a na čele letí iná hus.

Aj medzi ľuďmi má svoju opodstatnenosť, aby sa pri námahavej práci striedali rôzni ľudia, ako sa striedajú husi, keď letia na juh.

Husi vzadu gagocú, aby povzbudili tú vpredu v udržaní rýchlosti.

A čo chceme povedať my, keď zozadu „gagoceme“?

Nakoniec – a to je dôležité – keď hus ochorie, alebo ju ľudia zostrelia, padne na zem a dve susedné husi ju sprevádzajú, aby jej pomohli pristáť a ochránili ju. Zotrávajú pri nej, kým opäť nie je schopná letieť ďalej, alebo kým nezahynie a len potom sa vydajú znovu na cestu, aby dohnali svoj krdel'.

Keby sme aj my mali „husí“ inštinkt, aj my by sme zostali jeden pri druhom.

Neznámy autor

Zo zbierky poviedok „Slepačia polievka pre dušu – 2“ vybrala K. Motýľová

Určené je ľuďom raz zomrieť – a potom...

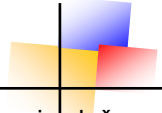
O tomto výroku z epištoly Židom 9, 27 asi netreba vôbec diskutovať. Uznávame ho všetci, či patríme do tábora veriacich ľudí alebo k zarytým ateistom. Všetci rovnako vieme, že príde do života každého jedného z nás chvíľa, ktorá všetko zmení. Prestanem tu existovať. A čo bude ďalej? Všetko tam končí, či naopak, všetko tam práve začína?

Ľudia majú na smrť rôzne názory. Podľa najnovšieho – všetci ideme kamsi hore, kde je lepšie, kde je dokonalý svet. Bez chorôb, násilia. Ale ľudia ho chápajú aj inak: akoby sme tam pokračovali v takej istej činnosti, ktorú sme tu konali za časného života - iba v dokonalej podobe.

Takto však môže uvažovať len svet bez poznania Božieho zjavenia aj o tejto vážnej otázke. Smrť je bezpochyby oddelením. A to duchovnej podstaty od telesnej. Počúvame, že ten, kto zomrel „vypustil dušu“. Pohľad na smrť Pána Ježiša však hovorí čosi iné: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha (Bohu)“ J 19,30. Tento záznam je v úplnom súlade s výrokom zaznamenaným v Kazateľovi 12,7: „Duch sa navráti k Bohu, ktorý ho dal!“ Biblické učenie nijako a nikde nepodporuje pohanský platónovský názor, že (iba) duša opúšťa pri smrti telo. Duša je živý človek: Boh „vdýchol do (Adamových) nozdier dych života – a človek sa stal živou dušou!“ (1M 2,7) Pán Ježiš však upozorňuje, že aj dušu možno zabiť: „Nebojte sa tých, ktorí vražia telo, ale dušu zavraždiť nemôžu. Ale sa bojte toho, ktorý aj dušu aj telo môže zahubiť v pekle!“ (Mt 10,28).

Spojenie „večný život“ má svoje plné naplnenie v tom, že naše vedomie – naša duša – existuje aj po smrti. Ak by tomu tak nebolo, prečo by si Pavol žiadal byť s Kristom radšej ako byť tu na zemi – živý? Smrť nestála ako prekážka v živote Pána Ježiša a nestála v tejto pozícii ani v živote apoštola Pavla, ako nestojí ani v tvojom či mojom živote, ak si „prešiel (tu v tejto pozemskej existencii) zo smrti do života“ (J 5,24).

Čo to teda znamená? Ak si žil v Kristovi a pre Krista v tomto živote, potom je isté, že chceš byť s Kristom a budeš s Kristom. Budeš v pravom a plnohodnotnom živote so Životom. Veď kto má jeho, má pravý, darovaný nekončiaci život! Vystáňovať sa z tohto tela a odísť z tejto časnosti znamená „byť doma u Pána“. (2K 5,6-8) Tak sa dívame na vlastnú smrť ako aj na smrť tých, ktorí patrili Pánovi: „Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí odteraz zomierajú v Pánovi.“ (Zj 14,13) Opak platí pre tých, ktorí v Pánovi nezomierajú,

lebo Pánovi nepatria, nemajú s ním spojenie. Ponechali si svoju dušu – život vo vlastnej réžii, preto jej (mu) uškodili, ako jej len uškodiť mohli: stratili ju.

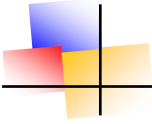
Aj ako veriaci máme tendenciu hľadiť na smrť ako na čosi negatívne. Iste: lúčime sa s milovaným človekom. Lúčime sa však s vedomím, že ak by nebola „drahá smrť v očiach Hospodinových jeho svätých“, (Ž 116,15) potom by šlo o skutočnosť s negatívnym posolstvom. Prečo je však takto hodnotená smrť jeho svätých? Lebo ukončením našej pozemskej existencie náš duch vstupuje do dokonalého a nekončiaceho spoločenstva s Bohom samým. Je oslobodením spod nadvlády moci hriechu, zla a smrti. Máš túto istotu? Potom máš úplne iný postoj k ukončeniu tvojej pozemskej existencie v tejto čiasnosti.

Miroslav Bielik

Hana Žežulová: Modlitba

Daruji modlitbu Pane
Větší dar nemohu dát
Ukryvá pokoru srdce
a lásku ochotnou následovat

Víš Pane je to dar
darovaný
a odevzdaný

Smrť – koniec života?

V týchto dňoch sa častejšie vyberáme na miesta uloženia ostatkov našich blízkych, na cintoríny. V našich končinách sa tento sviatok (zvlášť v katolíckej cirkvi) spája s modlením za mŕtvych, so zádušnými omšami, pálením sviečok za duše zosnulých a so zdobením hrobov. Ako aj iné činnosti sa sviatok Všetkých svätých – dušičky, už často posunul do roviny komercie a nepotrebné okázalosti. Ak ostaneme v rovine schádzania sa rodín a spomienok na svojich blízkych, primeranejšie výzdoby hrobov, ktoré nenesú znaky kultového uctievanie a modlenia sa za mŕtvych, azda sa nespreneveríme príkazu Pána Ježiša Krista: ...mŕtvych nechajte mŕtvym.

Často sa ale stretávame, okrem týchto sviatkov aj s opačným pôlom, keď sa smrť z nášho streda vytesňuje ako niečo neprináležiacie k životu a prehlušuje sa v zmysle hesla dnes sme tu a preto si odtrhnime zo života všetko a za každú cenu, čo sa len dá. Smrť neraz neveriaci ľudia nazývajú aj defektom stvorenia. Bránia sa faktu, že Stvoriteľ varoval Adama v raji, aby nejedol zo stromu poznania, lebo v ten deň istotne zomrie. Symbol prvého hriechu a ľudskej neposlušnosti – hriech a odplata zaň smrť, dokonalá to Božia rovnováha, odvtedy vstúpil do každého živého, takže je od svojho zrodenia odsúdený na smrť. Uprostred života sme odsúdení na pozemskú, biologickú smrť. Bez rozdielu postavenia, bohatstva, múdrosti.

V Knihe života však život ani smrť nevystupujú samostatne a spájajú sa s Bohom. Toto previazanie prekračuje našu biologickú existenciu a prestupuje na večnosť. Nie je nič dôležitejšie ako Božie volanie: Podďte ku mne všetci, podďte si po život, lebo náš Pán sa zľutoval nad ľudským pokolením!

Naša pozemská hranica smrti tela preniká neomylné rodinami, vzťahmi a rozdeľuje živé od mŕtveho navonok. Majestát smrti a jeho tajomno nútia zastaviť sa a je dobré, ak si to človek niekedy v zhone povinností pripomenie. Duchovná smrť je napohľad nenápadná, ale o to naliehavejšia, lebo je napísané, kto nemá Syna Božieho, nemá život a to platí aj naopak.

Zážitky so „smrťou“ sa opisujú po prekonaní klinickej smrti ako niečo nádherné, harmonické, príjemné plné farieb a jasu. Vraj sa v krátkom čase premietne pamäťou človeka množstvo zážitkov z celého života ako kronika, ako o svetle na konci tunela, kde je nádherná svetlá bytosť. Alebo sa rozprávajú príbehy o tom, že umierajúci už bez známkov života po „návrate“ k vedomiu popisujú všetky udalosti, ktoré jeho mozog zaznamenal s nebyvalou presnosťou, ktoré sa s ním udiali počas bezvedomia a akoby s nadhľadom. Popisujú všetky odborné úkony a úsilie

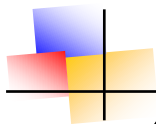
lekárov, hoci nemajú medicínske vzdelanie. Už menej sa popisujú zážitky plné hrôzy a desu. Aj také mávajú ľudia po požití drog a alkoholu, keď sú na pokraji biologickej smrti. Otázkou je, či sú to halucinogénne stavy spojené so zmenami v mozgu, ktoré spôsobuje nedostatok kyslíka a tým aj patologické stavy nášho riadiaceho centra. Bolo by chybou brať takéto popisy stavov ako skúsenosti so smrťou ako dôkazy života po smrti a predstavy o posmrtnom živote. Sú to len skúsenosti s umieraním.

Biblia hovorí o umieraní kresťanov ako o usínaní (1K 11,30). Ale pozor, to nieje čakanie v hlbokom spánku až do dňa vzkriesenia. Je to len pokojný odchod človeka v tele, ktorý vie, že má odpustené viny a vďaka obeti Kristovej pokojne prechádza cez prah večnosti. Písmo sa nedíva na telo ako na čosi menejcenné, ako na obal duše, ktoré sa pri smrti otvorí. Kresťania očakávajú v Kristovom príchode novú duchovno-telesnú existenciu. Priamu odpoveď na to, čo nás čaká po smrti, dal Pán Ježiš lotrovi, ktorý vyznal svoju vinu a s dôverou sa obrátil naňho. „Hovorím ti, ešte dnes budeš so mnou v raji“ - je uistenie Pánovo. (Luk.23,43) Spolu s prorokmi apoštol Pavol v 1K 15 volá: Smrť, kde je tvoj osteň, kde peklo tvoje víťazstvo?!

Telesná, pozemská smrť je ale veľkým definitívnym medzníkom, lebo po tom už neexistujú ateisti. Prichádza k definitívnemu poznaniu pravdy k oddeleniu tých, ktorí v Pána verili za svojho života a tých, ktorí ho popierali, ale už nemajú návratu a sú odsúdení pre večné peklo. Uvidia skutočnosť, ktorej sa za života vysmievali a ktorú odmietali, lebo dovidia na Božiu slávu, ale nebudú k nej môcť pristúpiť. Podľa Písma zosnulí v Pánovi sa nachádzajú v nejakej forme v blízkosti Pána Ježiša a čakajú na deň, keď budú zaodiati do nového, dokonalého osláveného tela. Táto viera sa opiera jedine o Božieho Syna, ktorý vyniesol na kríž aj naše hriechy, aby sme mohli predstúpiť pred Otca ospravedlnení. O našej smrti alebo o živote rozhoduje na našej strane len a len naše áno pre Ježiša Krista.

Prosíme, Pane, nevypušť nás so svojej milosti, aby sme dobrý boj bojovali a do cieľa Tvojej milosti došli!

Skrátené podľa Yvonne Schwengelerovej - D.Klincková

Dietrich Bonhöffer (1906 - 1945)

Zastávky na cestě

KÁZEŇ

Vypravíš-li se za svobodu, nejprve uč se kázní smysly své zvládat i duši, aby tě žádost a těžké údy nesvedly stranou sem hned, hned tam. Cudný buď duch tvůj i tělo, cele ti poddány, poslušní hledači cíle, který jim určen. Tajemství svobody poznává jenom, kdo sevřen je kázní.

ČIN

Ne, co se zlíbí – co správné je s odvahou činit, nemožné si kouzlit – leč skutečnost statečně chopit, ne v útěku myšlenky – svoboda pouze v činu. Z váhání úzkostného vystup do bouře dění jen Božím rozkazem nesen a jen svou vírou. A jásajíc, svoboda ducha tvého přijme.

STRÁZEŇ

Předivná proměno! Silné tvé dělné ruce jsou spoutány. Bezmocný chutnáš tu konec svého činu. Volně vydechneš přec, když právo a při tise v silnější vložíš ruku a dosti máš na tom. Dotkl ses, blažený, svobody jen na mžik oka, pak svěřils ji Bohu, aby ji dovršil slavně.

SMRT

Nuž přijď, veliký svátku na cestě k svobodě věčné, smrti, strhni tíživá pouta a stěny našeho těla, jež mijí, a zaslepené naší duše, abychom konečně spatřili, co vidět zde není nám přáno. Svobodo, tebe jsme se nahledali kázní a činem a strážní. Teď v umírání poznáváme v Boží tváři tebe samu.

Preložil Amedeo Molnár

20 rokov po

Dnešní 20-30 roční mladí lidé už len vzdialene počúvajú na spomínanie, filmy, alebo umelecké spracovania udalostí, samozrejme v skratke, ako sa žilo za „totáča“, teda za vlády jednej komunistickej strany. Aj spomienky sú subjektívne, veď všetci mali prácu, bývanie a základnú stravu, čo dnes nie je samozrejmé. Za tieto základné piliere existencie prevzala starostlivosť všeobjímajúca jedna strana KSČ. Na druhej strane tu bol aj nesloboda prejavu, nemožnosť cestovania, primitívne a neobjektívne spravodajstvo, nedostatok práčov, 2 TV programy, prídellové poukazy na automobil, vzývanie Sovietskeho zväzu na večné časy, náboženská nesloboda, nespravodlivé výbery na štúdiá, pridelovanie do zamestnania, povinná vojenská služba, nemožnosť si okopírovať ani osobné doklady, lebo hore sa báli, aby sa nešírili nejaké nežiaduce tlačoviny a množstvo iných príkazov a zákazov, ktoré vstupovali do života občanov.

V spoločnosti vládla dvojtvárnosť, lebo nad tým všetkým stála aj hrozba nie malá, ale priam fatálna. Ak sa niekto previnil, alebo aj bol nespravodlivo obvinený, bol už do konca života odstrčený na okraj spoločnosti pod hrozbou zásahu neprijatia svojich detí do škôl, stratou zamestnania, alebo núteného pobytu na určenom mieste. Volalo sa to starta občianskych práv. Aj socializmus sa vyvíjal. Na konci 40 ročnej moci už síce bolo kde čo lepšie, ale stále sa niečo zhaňalo po známosti a v Tuzexe za bony.

V 50-tých rokoch však aj základné potraviny boli nedostupné. Za mojich školských čias bolo bežné, že niektoré deti nemali v škole nič, ak tak suchý chlebík, alebo chlebík so slivkovým lekvárom. (Slivkový preto, lebo slivák bývalo v tých časoch nadostač a pri jeho varení nebolo treba cukru.) Družiny ešte neexistovali a veci ako žuvačka, čokoláda, zmrzlina, keksíky, alebo banány sme ani nepoznali. Ostatne čokoláda sa nahrádzala strúhaným perníkom. Pomaranče sa kupovali len na Vianoce a boli také vzácne, že sa delili na mesiačiky. Zato dnešné deti prišli o pôžitok z krumpľového cukru, pelendreku a svätobjánskeho chlebíka (veľké stromové struky fialovej farby).

Zdá sa Vám, že načo spomínať a kto by už len dnes takým veciam veril. Minulú nedeľu sa sestra Vierka krásne modlila s prosbou Pánovi, aby nás naučil sčítavať dary. Prinášam Vám kópiu listu ako dôkaz doby, nie tak dávno minulej, ako sa žilo. Dovoľte, aby som sa s vami podelila dnes, viac ako po 60 rokoch s vďakou neznámemu darcovi za kozľacinu, ktorú nám poslal. Moja maminka sa tomuto dobrému človeku, spoluväzňovi môjho otca, chcela poďakovať, lebo naozaj bola požíveň nedostatková, ale vždy sa listy vrátili naspäť. Asi všadeprítomná cenzúra

Detská rubrika

Dedko záchranca

Doma u Vierky bolo veľmi dobre. Vierka má láskavú mamku a na druhý deň v sobotu nás čakalo prekvapenie. Na návštevu prišiel Vierkin starý otec Šimon a zobral Vierku aj jej mladšieho bračeka Karolka na výlet. Ja som sa k nim s nadšením pridala. Odviezli sme sa autobusom lesným údolím k rekreačnej chate Alpinka. Pri chate je veľká lúka a na nej sú hojdačky, preliezačky, pieskovisko s hradom, kolotoč a ešte všeličo iné. Sú tam aj zajačiky a koníky, na ktorých si môžu deti zajazdiť. Pre väčších je v lese urobený lanový park Tarzania. Vysoko medzi stromami sú z lán, palíc, latiek a sietí urobené visuté cestičky. Treba mať veľa odvahy, aby to všetko človek prekonal. Veď ľudia nemajú krídla ako my – mušky a iste sa boja, keď visia na hojdajúcich sa lanách vysoko nad zemou.

Pred vstupom do tohto pekného areálu hneď pri bráne bolo počuť mňaukať mačičku. „Asi sa zatúlala a volá svoju mačaciu mamku. Tá jej iste príde na pomoc“, povedal dedko Šimon. Keď sa deti dosýta na lúke pohrali a pojedli všetky dobroty, ktoré im ich mamka na výlet zabalila, vracali sme sa pomaly domov. Ako sme prichádzali k bráne, už zďaleka sme počuli nariekať mačiatko. Po toľkých hodinách mňaučalo veľmi nástojčivo a vydesene. Nečudo, veď viselo na tenkých konárkoch hore v korune stromu a pod nimi tiekol potok. Keby som ja bola na jeho mieste, tiež by som sa veľmi bála.

Mačiatko bolo ešte neskúsené a hlúpe. Nedokázalo zliezť samo zo stromu a od mamky mačky sa príďaleko zatúlalo. Okolo stromu chodilo veľa ľudí, každý sa pristavil, ale liezť na strom kvôli mačaťu sa nikomu nechcelo. A to bola veľká hanba! Veď tí silní ujoivia sa predvádzali aj na lanách Tarzanie. Ale či mačička spadne a ublíži si, to ich vôbec netrápilo. Voči utrpeniu zvieratka boli celkom ľahostajní.

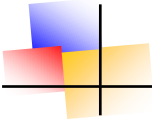
Deti pozerali s prosbou v očiach na dedka. Vedeli, že dedko si môže pri záchrannej akcii ublížiť. No bolo im jasné, že aj dedkovi je mačičky ľúto. A že je odvážny a má dobré srdce. Dedko sa usmial na deti a vyškríbal sa na strom. Vydesené mača unikalo pred svojim záchrancom stále vyššie a vyššie. Konáriky praskali a deti sa báli už aj o dedka. Vydýchli si, keď sa medzi lístím stromu objavil s mačaťom v ruke. Držal ho za zadné labky, ale zdivené mača sa skrúcalo a škriabalo dedkovi ruku. Z dlhých škrabancov mu tiekla krv. Deťom bolo dedka veľmi ľúto.

Keď sa mača ocitlo na zemi, bleskurýchlo zutekalo. Deti zľaknuto pozerali na dedkovu krvácajúcu ruku. „Nuž, deti, je to iba vydesené zvieratko, ktoré nemá rozum. Horšie je, keď sa takto správajú ľudia. Namiesto vďaky za poskytnutú pomoc dokážu ubližovať. To je potom naozaj smutné“, povedal dedko Vierke a Karolkovi. Takým ľuďom je asi naozaj ťažké pomôcť, pomyslela som si.

Ale vy, milé deti, iste ochotne každému pomôžete a vašim pomocníkom sa poďakujete i odvdáčite. Nabudúce vám porozprávam niečo veselšie a už sa na vás teším. Zatiaľ vás zdravím „bzzzzz, bzzzzz“

muška Šuška.

Spracovala K. Motýľová

Staršovstvo informuje

- + Ses. Angelika Szénégető ukončila z rodinných dôvodov členstvo v zbore.
- + Staršovstvo schválilo prijatie br. Jána Vaščáka za plno-právneho člena zboru.
- + 21.11. sa v Hermanovciach n/T. uskutoční seniorátne stretnutie staršovstiev.
- + Metodistická cirkev informovala o zahájení svojej práce na sídlisku Nad jazerom.
- + Jedna chladnička z pozostalosti rodiny Gubekovcov bola darovaná pre zborové potreby.
- + Staršovstvo schválilo uzatvorenie novej poistky budovy zborového domu v poisťovni ČSOB.
- + Finančný odbor RCB vypracoval návrh harmonogramu platieb členských príspevkov do Rady, aby sa zabezpečila pravidelnosť vyplácania plátov kazateľom.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 27.11.2009 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková, K. Motýľová, J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 9.00 hod. v modlitebni
- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu počas besiedky

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

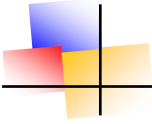
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Jubilanti: Ivan Žežula

Modlitebné podnety:

- ✚ Za programy vmesiaci november
- ✚ Za návštevu zo Smižian
- ✚ Za stretnutie staršovstiev v Hermanovciach
- ✚ Za misiu doma i v zahraničí
- ✚ Za bratov a sestry, za chorých, za rodiny s deťmi
- ✚ Za duchovne budovanie a rast zboru
- ✚ Za svedecký život blízkym
- ✚ Za pracovníkov zbere
- ✚ Za mládež, dorast a deti v zbere

Program na mesiac november

1.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. D. Klein, kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18.00 Modlitby
2.	Po	17.30 Mládež
3.	Ut	
5.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
7.	So	
8.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Petrejčík, kaz. P. Halža/ 16.00 Vítkovce Biblická hodina
9.	Po	17.30 Mládež
10.	Ut	18,00 Schôdza staršovstva
12.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
13.	Pi	
14.	So	17.00 Zborová biblická škola
15.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. F. Kaleja, kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín
16.	Po	17.30 Mládež
19.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
20.	Pi	
21.	So	9.00 Stretnutie staršovstiev v CB Hermanovce
22.	Ne	10.00 Zhromaždenie /Návšteva zo Smižian/ 18.00 Michal'any Biblická hodina
23.	Po	17.30 Mládež
26.	Št	18.00 Biblická hodina /M. Bielik/
28.	So	17.00 Zborová biblická škola
29.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Bielik, kaz. P. Halža/ Spevom slúži Eben Ezer 18.00 Stretnutie zboru
30.	Po	17.30 Mládež

Zmena programu vyhradená.